

Міжнародний збірник наукових праць, 2009. № 1. URL: www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/ptmbo/2009_1/stat20.pdf.

4. Шуремов Е.Л., Умнова Э.А. Автоматизированные информационные системы бухгалтерского учета, анализа и аудита. М.: Перспектива, 2011. С. 69-81.

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ З ПИТАНЬ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛІКУ МОНЕТАРНИХ АКТИВІВ ПІДПРИЄМСТВА

Шкарбан О.В., здобувач вищої освіти,
Сумський національний аграрний університет*

Монетарні активи підприємства важлива складова оборотних активів. Відтак, належна організація обліку даної компоненти майна є актуальним питанням для бізнес-суб'єктів різних форм власності.

Важливим інструментом раціональної організації обліку є облікова політика, яка чітко ідентифікує організаційні, технічні та методичні аспекти бухгалтерського обліку.

У відповідності до вимог Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» облікова політика – сукупність принципів, методів і процедур, що використовуються підприємством для ведення бухгалтерського обліку, складання та подання фінансової звітності [1].

Слушною є думка І.П. Приходька, що облікова політика підприємства – це не просто сукупність принципів, методів, способів ведення обліку, обраних відповідно до умов господарювання, але й вибір методів ведення обліку, які надають можливість використовувати різні варіанти відображення фактів господарського життя залежно від поставлених цілей [2].

Формування облікової політики підприємства залежить від інтересів різних груп користувачів облікової інформації і є одним з важливих етапів життєдіяльності підприємства в ринкових умовах господарювання, адже від прийнятої облікової політики

---

* Науковий керівник – Назаренко І.М., д.е.н., професор

залежить не тільки фінансовий результат, але й фінансовий стан підприємства [3].

Інституційне забезпечення формування облікової політики на державному та зарубіжному рівні представлено значною кількістю документів, які максимально обґрунтовують ключові методичні, технічні і організаційні параметри. При цьому, в практичному аспекті, в переважній більшості випадків, облікова політика представляє не інструмент організації обліку, а цитування ключових положень нормативних документів.

Крім того, основними недоліками облікових політик підприємств України є: формальний підхід; відсутність структури; висвітлюється не повний перелік елементів; розходження між відображеними методами та методами, які використовуються на практиці; відсутність обґрунтованого податкового обліку; відсутність відповідальності [3].

Отже, при формуванні облікової політики, а саме в частині організації обліку монетарних активів, потрібно врахувати наступне:

1) облікова політика підприємства повинна обов'язково враховувати специфіку господарської діяльності підприємства;

2) складовими елементами облікової політики є принципи бухгалтерського обліку та фінансової звітності, які чітко регламентовані Законом України «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні», методи та процедури, що передбачатимуть обґрунтування ключових аспектів організації бухгалтерського обліку, форми ведення бухгалтерського обліку;

3) при розробці облікової політики обов'язково повинні бути враховані ключові положення нормативних документів (наприклад, по обліку монетарних активів: Концептуальна основа фінансової звітності; Податковий кодекс України; Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні»; НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності»; П(С)БО 21 «Вплив змін валютних курсів»; П(С)БО 22 «Вплив інфляції»; Методичні рекомендації щодо заповнення форм фінансової звітності; Положення про інвентаризацію активів та зобов'язань та ін.);

4) складовою компонентою облікової політики повинен бути робочих план рахунків, в якому також будуть чітко

ідентифіковані рахунки і субрахунки, які призначені для обліку монетарних активів;

5) в графіку документообігу, як додатку до облікової політики, має бути відображена поетапна інформація про проходження документів, перелік яких відображений в окремому додатку, з моменту складання, перевірки, обробки по кожній ділянці обліку (в тому числі монетарних активів);

6) інформація про інвентаризаційний процес повинна включати відомості про інвентаризацію монетарних активів;

7) в обліковій політиці потрібно відобразити інформацію про порядок визначення курсових різниць за монетарними статтями в іноземній валюті на дату здійснення господарської операції, а також порядок перерахунку у валюту звітності доходів, витрат і руху грошових коштів у фінансовій звітності господарської одиниці, розташованої за межами України;

8) в зв'язку з тим, що інформація про монетарні активи відображається у фінансовій звітності (формі 1 «Баланс (Звіт про фінансовий стан)», формі 3 «Звіт про рух грошових коштів», формі 5 «Примітки до річної фінансової звітності»), відповідно, в обліковій політиці необхідно конкретизувати метод складання форми 3 «Звіт про рух грошових коштів», який буде застосовувати підприємство.

Підсумовуючи означуване, варто зазначити, що облікова політика – це внутрішній нормативний документ, процес розробки якого має певні особливості, оскільки має бути врахована значна сукупність факторів, які пов'язані з особливостями діяльності підприємства, системою інформаційного забезпечення, специфікою об'єктів бухгалтерського обліку.

Література.

1. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні : Закон України № 996-XIV від 02.04.2020. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14>.

2. Приходько І.П. Облікова політика сучасного підприємства: теоретичні аспекти формування. *Економіка та держава*. 2013. № 5. С. 73-76.

3. Щирба І.М., Щирба М.Т., Щирба М.М. Облікова політика як інструмент організації управлінського обліку на підприємстві. *Економіка і суспільство*. 2017. № 8. С. 234-241.